

Ved iværksættelse af behandling er det lægens ansvar at vurdere indikation og eventuelle kontraindikationer, bivirkninger eller interaktioner. I denne forbindelse bør lægen vurdere patientens samlede situation, dvs. også eventuelle andre tilstande eller sygdomme og anden indtagelse af medicin eller stoffer, hvilket kan have indflydelse på den aktuelle sygdom eller behandling.

Idet jeg går ud fra, at lægerne behandler patienterne i overensstemmelse med lægelovens krav om omhu og samvittighedsfuldhed, agter jeg ikke at tage initiativer til at sikre, at lægerne medicinerer ud fra en dobbeltdiagnose på psykiatriske hospitaler og bosteder.

Spm. nr. S 777

Til fødevareministeren (19/11 03) af:

Ritt Bjerregaard (S):

»Hvilket retsgrundlag bygger ministeren den opfattelse på, at Folketinget ikke skal inddrages ved implementeringen af reformen af den fælles landbrugspolitik, og på hvilken måde mener ministeren, at bemyndigelsesloven kan give baggrund for en så vidtgående fortolkning?«

Begrundelse

Under et samråd i Fødevareudvalget onsdag den 12. november 2003 oplyste ministeren, at hun agtede uden videre selv at fortolke implementeringen af den fælles landbrugspolitik, jf. ministerens talepapir omdelt på FLF – alm. del – bilag 175.

Svar (28/11 03)

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel): Den ved Rådsforordning nr. 1782/2003 af 29. september 2003 fastlagte reform af EU's fælles landbrugspolitik for så vidt angår de direkte støtter skal i henhold til forordningens art. 71 og art. 156 gennemføres i EU-landene tidligst i 2005 og senest i 2007.

Der er i forordningen indbygget forskellige valgmuligheder for den nationale implementering af reformen.

I henhold til § 1 i bemyndigelsesloven, jf. lov-bekendtgørelse nr. 285 af 8. maj 2002, som ændret ved lov nr. 967 af 4. december 2002, har fødevareministeren bemyndigelse til (ved bekendtgørelse) at fastsætte de regler samt til at iværksætte de øvrige foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelse hér i landet af Det Europæiske Fællesskab (EF)'s forordninger om bl.a. markedsordninger for landbrugsvarer, og ministeren er i denne forbindelse bemyndiget til at fastsætte bestemmelser om fravigelse af reglerne i forordningerne i det omfang, disse indeholder adgang hertil.

Dette indebærer også, at ministeren kan foretage valget mellem flere mulige løsninger, hvis forordningerne foreskriver, at der kan eller skal foretages sådanne (nationale) valg, – naturligvis i overensstemmelse med folketingsflertallets ønsker.

Spm. nr. S 1018

Til fødevareministeren (28/11 03) af:

Ritt Bjerregaard (S):

»Vil ministeren på baggrund af, at der i samarbejde mellem Forskningscenter Risø, Danmarks Jordbrugsforskning og Den Kongelige Veterinær- og Landbohøjskole er lavet et nyt konsortium for plantebioteknologi, Plant Biotech Denmark, redegøre for, hvad konsortiet nærmere bestemt skal lave?«

Svar (5/12 03)

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel): Danmarks Jordbrugsforskning har sammen med Den Kgl. Veterinær- og Landbohøjskole og Forskningscenter Risø etableret konsortiet Plant Biotech Denmark. Beslutningen om at etablere et plantebioteknologikonsortium indgår i regeringens sektorforskningsreform.

Formålet med konsortiet er at styrke plantebioteknologi i Danmark til gavn for den videnbaserede værdigenerering i samfundet. Konsortiedannelsen medfører et konkret fremskridt i koordineringen og struktureringen af den igangværende og fremtidige plantebioteknologiske forskning i Danmark. Konsortiedannelsen vil resultere i en »win-win situation« for konsortiedeltagerne og for det omgivende samfund og